

ZVON

červen - červenec 6-7/2001

Milí přátelé,

Tak nám zase začne stěhování národů. Prázdniny, dovolené. Přeplněné dálnice, letiště, autobusy, vlaky atd. Možná že neradi jezdíte na dovolenou právě kvůli tomu zmatku a tlačenicím. Určitě ale vím, že nejvíce se na cestování a prázdniny těší děti a mladí lidé. Cestování přináší nové poznatky a obohacuje nás stejně jako studium ve škole. Jak se cestovalo za dob komunismu, si můžete přečíst v „úsměvném“ příběhu „Výlet“ od Petra Motyky. Upozorňuji nevěřící Tomáše, že příběh je pravdivý a něco podobného jsem zažil na vlastní kůži.

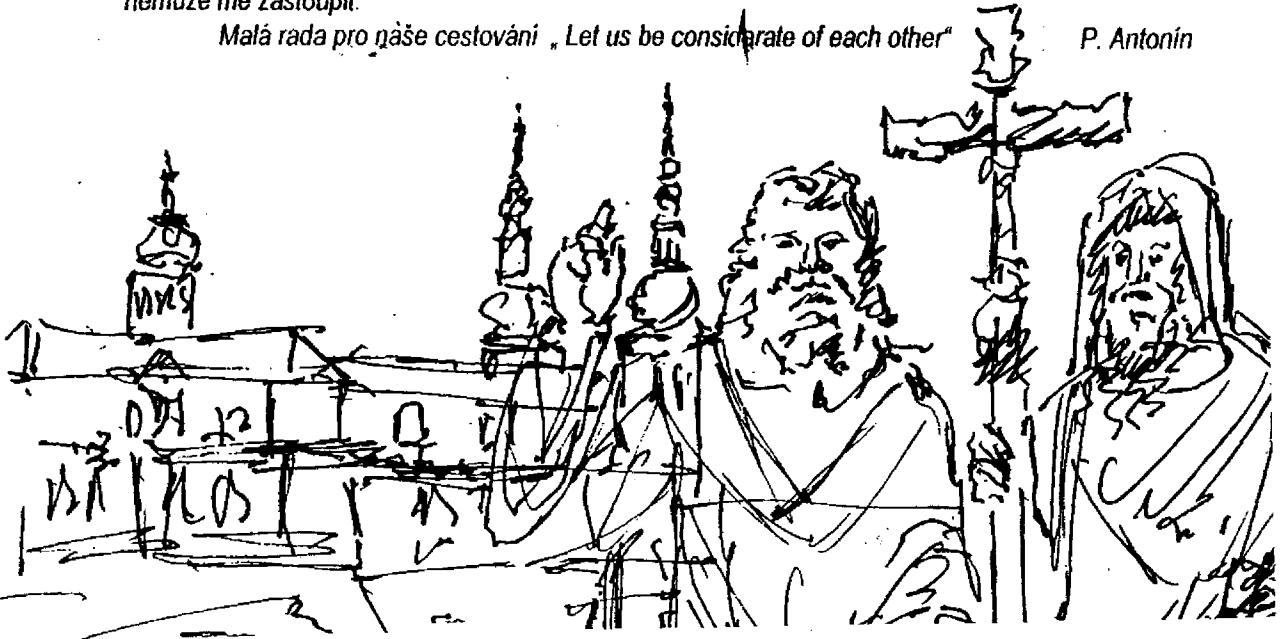
Dále si můžete přečíst pozdrav od P. Jindřicha Kotvrdy. V souvislosti s jeho působením v semináři otiskujeme také seznam kněží, kteří budou v tomto roce vysvěceni a posláni na vinici Páně v České republice.

Smutná zpráva o úmrtí P. Vojtěcha Víta, dlouholetého misionáře, přišla z Chicaga. Také paní Seibertová z Floridy se rozloučila se svým mužem.

Příští číslo ZVONU vyjde až v srpnu. Přeji vám příjemné cestování. Já také pomalu balím kufry a chystám se na dva týdny navštívit vlast a moje rodiče, kteří nedávno oslavili padesáté výročí společného života. UPOZORŇUJI, že s největší pravděpodobností české mše svaté 1. a 8. července v Astorii NEBUDOU, protože P. Marín ze slovenského kostela je nyní ve farnosti sám a nemůže mě zastoupit.

Malá rada pro naše cestování „Let us be considerate of each other“

P. Antonín

ZVON

Slavíme v měsíci červenci a srpnu

3. července sv. TOMAŠE, apoštola

Apoštola Tomáše si často připomínáme v souvislosti s pořekadlem „NEVĚŘÍCÍ TOMÁŠ“. Tomášova nedůvěra se táhne staletími a přenáší se s pokolení na pokolení. Prostě nejsme schopni přijmout věci které nás přesahují. Modleme se, abychom na přímluvu sv. Tomáše dokázali překovat nedůvěru v důvěru. Podle syrské tradice hlásal evangelium na západním pobřeží Indie.

5. července sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy

Oba pocházeli ze Soluně a dříve než přišli na pozvání knížete Rostislava na Velkou Moravu (863), působili nějaký čas jako misionáři u Chazarů na Krymu. Odtamtud přinesli ostatky sv. papeže Klementa I., a to nejprve do Konstantinopole, potom je vzali s sebou na Moravu a donesli je až do Říma. Aby mohli slavit bohoslužby v řeči lidu, jemuž měli hlásat evangelium, přeložili bohoslužebné knihy a Písmo svaté do slovanského jazyka. Postarali se také o výchovu svých žáků, aby jejich dílo mělo pokračovatele. Papež Jan Pavel II. je 31.12. 1980 prohlásil za spolupatrony Evropy.

31. července sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Narodil se roku 1491 na zámku Loyole v baskické oblasti severního Španělska. Když jako voják utrpěl těžké zranění, došlo u něho k hluboké vnitřní proměně. Při pouti na Montserrat a dlouhé odloučenosti v manrese došel k rozhodnutí věnovat se činnému apoštolátu. Po vystudování teologie se spolu se svými šesti přáteli rozhodl zachovávat obvyklé tři řeholní sliby a buď hlásat evangelium nevěřícím ve Svaté zemi, nebo, nebude-li to možné, dát se zcela do služeb papeže. V roce 1537 byl v Benátkách vysvěcen na kněze a po papežském schválení Tovaryšstva Ježíšova, jezuitů (1540) se stal prvním generálním představeným.

8. srpna sv. Dominika, kněze

Narodil se kolem roku 1170 ve Španělsku. Po vystudování teologie se stal kanovníkem v Osmě. Z pověření papeže Inocence III. se snažil přimět albigenské kathary (sektu v jižní Francii) k jednotě s katolickou církví. V roce 1215 položil v Toulouse základy řádu kazatelů - dominikánů. Měli slovem i osobním příkladem a životem v chudobě hlásat návrat k evangeliu.

14. srpna sv. Maximiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka

Narodil se 8.1. 1894 v městečku Zduňská Wola v Polsku. Na kněze byl vysvěcen v Římě (1918) a po dosažení doktorátu filozofie a teologie se vrátil do Polska. Zorganizoval apoštolské sdružení „Armáda neposkvrněné Panny“, působil jako misionář v Japonsku a po návratu v roce 1936 se stal představeným kláštera v Niepokalanowě. V roce 1939 byl zatčen, po krátkém propuštění na svobodu znovu uvězněn a dopraven do koncentračního tábora; tam nabídl svůj život za k smrti odsouzeného spoluvězně a po 21 denním mučení hladem byl 14. srpna 1941 v Osvětimi usmrčen fenolovou injekcí. V r. 1971 byl prohlášen za blahoslaveného a 10. října 1982 ho papež Jan Pavel II. svatořečil.

28. srpna sv. Augustína, biskupa a učitele církve

Narodil se roku 354 v Tagaste v Numidii (Alžírsko). Vynikal neobyčejným nadáním a hloubkou ducha. Stal se stoupencem manicheismu a podléhal nespoutané smyslnosti. Odjel do Milána, kde učil řečnictví. Díky vytrvalé modlitbě jeho matky (sv. Moniky) změnil svůj život a dal se pokřtít (387). Po návratu do rodné země vybudoval se svými přáteli jakýsi druh řeholní obce. V městě Hippo přijal kněžské svěcení a stal se tam biskupem (395). Své biskupské sídlo proměnil v klášter s „augustiniánskou“ řeholí. Zemřel roku 430 v Hippo a zanechal po sobě množství nádherných spisů. Krátkou část z nejznámějšího díla „VYZNÁNÍ“ si můžete přečíst na protější straně.

Ze spisu „VYZNÁNÍ“ od svatého Augustína

Ještě dříve než se pustíte do čtení sv. Augustína, doporučuji, abyste četli velmi pozorně. Co tím míním? Udělejte si na čtení čas, nečtěte jenom očima, ale srdcem, velmi pomalu, přemýšlejte nad každou větou a ptejte se: „Snad i já hledám Boha jako sv. Augustin. On ho našel – najdu ho i já?“

Ó věčná pravdo, pravdivá lásko, láskyhodná věčnosti!

Vyzván, abych se vrátil k sobě, vstoupil jsem pod tvým vedením, Bože, do svého nitra; mohl jsem, neboť ty ses stal mým pomocníkem. Vstoupil jsem, a oknem své duše, i když tak slabým, jsem uviděl nad tímto oknem své duše, nad svým duchem, nezměnitelné světlo; ne to obyčejné, viditelné všem tvorům, ani jiné sice větší, ale téhož druhu, které by pouze mnohem mocněji zářilo a naplňovalo všechno svým jasem. Ne, nebylo to světlo jako ostatní světla, ale jiné, úplně odlišné od všeho. Ani nebylo nad mým duchem jako olej nad vodou nebo jako nebe nad zemí; bylo vysoko nade mnou, protože mě stvořilo, a já jsem byl hluboko pod ním, protože jsem byl stvořen od něho. Ten, kdo zná pravdu, zná to světlo.

Ó věčná pravdo, pravdivá lásko, láskyhodná věčnosti! Ty jsi můj Bůh, po tobě toužím dnem i nocí. Jakmile jsem tě poznal, pozdvihl jsi mě, abych viděl, že je něco, co bych měl vidět, já že však dosud nejsem schopen vidět. A zasáhl jsi svým mocným světlem můj slabý zrak, a já jsem se zachvěl láskou a hrůzou. A shledal jsem, že jsem daleko od tebe v krajině úplně jiné, a jako bych slyšel z výsosti tvůj hlas: „Já jsem pokrm silných; musíš růst a budeš mě požívat. Nebudeš mě však proměňovat v sebe jako pokrm pro své tělo, ale ty se budeš proměňovat ve mne.“

Hledal jsem tedy způsob, jak získat sílu, potřebnou k tomu, abych tě požíval, ale nenacházel jsem, dokud jsem neobjal prostředníka mezi Bohem a lidmi, člověka Krista Ježíše, Boha, který je nade všechno: buď veleben navěky. On mě volal a říkal: „JÁ JSEM CESTA, PRAVDA A ŽIVOT, a pokrm, k jehož přijetí jsem dosud neměl sílu, spojil s tělem, neboť SLOVO SE STALO TĚLEM, aby tvá moudrost, skrze niž jsi všechno stvořil, živila jako mléko naší dětskou slabost.

Pozdě jsem si tě zamiloval, krásno tak dávná a přece tak nová, pozdě jsem si tě zamiloval! Hle, tys byl uvnitř, když já jsem byl venku, a tam jsem tě hledal, vrhal jsem se nato krásné, co jsi stvořil, já netvor. Tys byl se mnou, ale já jsem s tebou nebyl. To, co by vůbec nebylo, kdyby to nebylo v tobě, drželo mě daleko od tebe. Tys volal, křičel a prorazil mou hluchotu; tys zářil, svítil a zahnal mou slepotu; tys vydával vůni a já jsem ji vdechl, a teď dychtím po tobě; okusil jsem, a nyní lačním a žízním; ty ses mne dotkl, a já hořím touhou po tvém pokoji.

Z domova

Kněžská svěcení novokněží v České republice (převzato z KT 23/2001)

Povolání ke kněžství je jeden z nejkrásnějších darů, které může člověk od Boha dostat. Dar, při jehož "rozbalování" se tají dech a poté, kdy se zaskví v celé své kráse, tep lidského srdce se zrychlí: "Ty sis Pane vybral právě mě?" Říci "ano" této nabídce nepřináší vyhlídky na jednoduchý život bez starostí. Často je to právě naopak.

Přejme těmto vyvolaným mladým mužům, jejich seznam následuje plně odhodlání žít podle Kristova příkladu. Prosim, přečtěte si seznam novokněží a pomodlete se za ně a za farnosti, ve kterých budou působit. Vzhledem nedostatku místa uveřejňujeme pouze jména kandidátů na svěcení. Datum

ZVON

svěcení je v rozmezí od 16. června až do 30. června v Praze, Hradci Králové, Českých Budějovicích, Brně, Olomouci a v Ostravě.

Pavel Budský, Pavel Černý OFM, Josef Ptáček, Pavel Semela, Vít Uher, Edward Walczyk, Jan Doležal, MVDr. Jan Janoušek, Tomasz Piechnik, Miroslav Šašek, Jan Bystrý, Jiří Pešek, František Bezděk SDB, Vít Hlavica, Tomáš Káňa, Krzysztof Leon Klat, Jaroslav Kníchal, Ruslan Kuzmenko, Petr Martinka, Kamil Obr, Milan Palkovič, Svatopluk Pavlica, Jiří Putala (primice Hovzí, neděle 8. července v 15 hodin), Zdeněk Stodůlka, Aleš Vrzala, Petr Beneš, Jan Hanák, Pavel Holešínský, Jan Klíma, Pavel Klouček, Miloš Mičánek, Jan Richter, Radek Drobisz, Petr Okpal.

Pozdrav od P. Jindřicha Kotvrdy

Milí čtenáři Zvonu, moc vás zdravím z Litoměřic a přeji vám vše dobré. V našem konviktu se pomalu připravujeme na závěr školního roku, kde máme 27 studentů. Máme na internetu novou stránku našeho konviktu: <http://konvikt.cirkev.cz>. Najdete tam něco o našem zařízení i o mé cestě do Lurd, kde jsem byl o velikonočních na pouti mentálně postižených. Stále na vás všechny i na NY a USA vzpomínám a rád si čtu Zvon. Přeji vám Boží požehnání a za všechno, co jste pro mě dělali, vám děkuji.

Prosba o pomoc

V minulém čísle jsem otiskl prosbu o pomoc pro malého Vojtu z Hovzí. Chtěl bych touto cestou mockrát poděkovat za odeslanou pomoc. Do 17. června pomohli manželé Parikrupovi 50\$, paní Rennerová 20\$, manželé Krupkovi 100\$, manželé Bláhovi 25\$, manželé Kotyzovi 100\$, Georgia J. Kvapil 50\$, Frank S. Macek Jr. & Rose Mary Macek 10\$, Joe Kocab 50\$, V.K. 10\$, nejmenovaní 250\$. Celkem 665\$. Částku odešlu na konto malého Vojtěcha. Ať všem slyšícím žehná všemohoucí Bůh. P. Antonín

FAMILY TREES, Olga Koliskova

Nabízíme tyto služby: 1. zhotovení rodokmenu, 2. vyhledání žijících příbuzných, 3. dokumentace místa rodiště vašich předků.

Kontakt: FAMILY TREES, Olga Koliskova, Křenovice 84, 398 43 Bernartice, CR

Tel: +420 368 585043, fax: +420 368 858133, [email: milan.kolisek@mybox.cz](mailto:email:milan.kolisek@mybox.cz)

Pouť do Washingtonu D.C.

Pouť do Washingtonu D.C. se díky perfektní organizaci manželů Jelínkových vydařila. Počasí, které na začátku cesty hrozilo trvalým deštěm, se už v blízkosti Philadelfie umoudřilo a ukázalo se dokonce i slunce. Všichni účastníci poutě byli spokojeni a proslychá se, že bychom mohli v příštím roce uspořádat pouť k *SV. ANTONÍNU V CHATHAM*, Ontario. Co by nositel jména Antonín, nejsem proti, ba naopak.

Koncert: "OBOHACENÍ DÁVÁNÍM", JUNE 10, 2001 OSBORN, RYE, NY

Koncert byl věnován důchodcům v Osborn a zároveň oslavil založení nové neziskové společnosti HARMONIE FOUNDATION, INC. v Rye, NY. Společnost založili manželé Stanislav a Marta Kotyzovi.

Na koncertě vystoupil Joe Alessi jeden z nejlepších trombonistů na světě, skladatel Juraj Filas, Slovák působící v Praze. Alessi potkal Filase ve Švýcarsku, kde slyšel jeho hudební díla a požádal ho, aby pro něj napsal sonátu. Na koncertě jsme měli možnost alespoň zčásti jí vyslechnout. Filas

doprovazel Stanislava (tenor) a Kristínu Kotyzuvy. Nově založenou společnost bude představena českému publiku v Humpolci zahájením „Koncertu z lásky k domovu a k dobrým skutkům“, a to 8. července, 2001.

Více se o nové společnosti a jejich zakladatelích dočtete v příštím čísle.

Výlet

Petr Motyka

„Soudruhu učitelí, pověste si sako na věšák a sundejte si kalhoty. Ano, trenýrky taky. Nu tak rychle, nemám tu jenom vás!“

A když mně pak kapitán pohraniční stráže nakázal se předklonit a roztáhnout půlky mé strachem sevřené zadnice, hrůzou a ponížením jsem se chvěl a přál si, abych se propadl do země. Nebo raději on. Báł jsem se však tak, že jsem mu ani v duchu nenadával, aby to snad na mně nepoznal.

Ještě před hodinkou v autobusu mířícím z Českého Krumlova k hranicím, jsem pochyboval o mém rozhodnutí odejít. Alena seděla několik sedadel vzadu na druhé straně uličky. Její pěkné, z koupaliště opálené nohy byly bezstarostně přehozené jedna přes druhou. Sezením ještě trochu povytažená minisukně byla magnetem pro oči několika pasažérů. Podívaná jim dala na chvíli zapomenout na pocit strachu, který se zvětšoval, blíž a blíž jsme se loudali k hranicím. Alena si povídala s nějakou starší paní a tvářila se tak přirozeně a sebejistě, že by nikoho ani nenapadlo, že za podšívku její holčičí kabelky je všechno, co hodinu na to doufal soudruh kapitán najít v mém strachu zkoprnělém zadku. Stejně nevím, jak bych do zadnice naše křestní listy, vysvědčení a diplom a pár načerno sehnanych šilinků nastrkal.

Alena hrála svoji roli bezvadně. Její pěkné, podmalované oči se na mně ani nazastavily, když se podívala náhodou mým směrem. A když pak uřvaný, zamíndrákovaný zupák vybíral od všech cestujících pasy, ani ho nenapadlo, že ta pěkná studentka s německy znějícím jménem může patřit k vesnickému kantorovi, jehož legrační valašské jméno v pase přineslo úsměv na zupákovu tupou tvář. Nedal si to do spojitosti, když se mně podlomila kolena a studený pot vyřil na čele, když jiný ochránce vlasti hned vedle u sousedního pultu nařídil Aleně, ať všechno vyndá z její kabelky. Když překontroloval zrcádka, rtěnky a barvičky, strčil svou pracku dovnitř. Mezitím už však měl oči na minisukni a ztratil koncentraci. Ruka se objevila venku a blahosklonným mávnutím dala souhlas, aby zase všechny ty holčičí věci putovaly dovnitř. Kufř už Aleně přeházeli a jak mi později fukla, uniformovaná mužatka jí a ještě několik mladších žen prohlédla i v místech, které si pro svoje oči přisvojují jenom já. Alena jako jedna z prvních nastupovala zpět do autobusu, zrovna, když se mezi pilnými zupáky objevil ten přísný kapitán.

To už stáli čtyři chlapi stranou. Neměli to štěstí, aby jejich pašované dokumenty ušly pozornosti horlivých sluhů. Dva z odhalených se snažili horečně vysvětlovat třem uniformovaným hlídačům s pistolemi u boku, že všechno je omyl, že si dokumenty zapoměli vyndat z kapsy a že vyuční list byl v kapse saka už od Vánoc. Hlídači výdobytku socialismu však jen znuděně hleděli z okna a na jejich mysli byla přicházející večere. Trápilq je pomyšlení, že by zase mohli kuchaři připálit guláš.

V očích těch dvou mlčících zadržovaných byla prázdnota. Zcela pasivně jen stáli se svěřenými rameny. Kufry u nohou, ty si vyzvednou jejich příbuzní. Čtyři košile, dvoje kalhoty dlouhé, jednu krátké, spodní prádlo, pět párů ponožek, toaletní potřeby... Zde podepsat. Státní soud uděluje trest tří let odnětí svobody pro pokus o ilegální opuštění vlasti. Vlasti? Je to ta krásná země, o které jsme

ZVON

vždycky na školní slavnosti zpívali a naši rodiče i doma povstali, když se z rádia nesla dojemná melodie hymny?

Uslyšel jsem své jméno. Soudruh kapitán s výrazem upracovanosti na svém tupém obličejí mě vyzval, abych ho následoval. Zvedl jsem svůj kufr a vešel do malé místnosti se stolem a jednou židlí. Nebyla pro hosty. Rozvalil se na ní ten přepracovaný gauner. Kápo. Gestapák. Estébák. Když mně pak po prohlídce mých tělesných dutin vyházel z kufru všechno, čo mně tam maminka tak hezky naskládala, viděl jsem, jak horečně hledá něco usvědčujícího, aby mě mohl poslat do rohu k těm čtyřem, na které už vyzrál. Mohl mě však už jenom vyzradit usychající slzy na pečlivě vyžehlených košilých.

„ Soudruhu učiteli, jsem na vás hrdý. Aspoň na někoho je přeci jenom spolehnutí.“ Když jsem vycházel z celnice k autobusu, hlouček zatčených se rozrostl o další dva. Jedna z nich byla hezká mladá žena. Prozradila se tím, že začala plakat, když jako pátého odvedli do rohu mladíka, kterého si do té chvíle ani nevšimla.

Oznámení úmrtí

Rev. Vojtěch Jaroslav Vít OSB zemřel 19. května 2001.

Otec Vojtěch Jaroslav Vít se narodil v pořádkovém kraji severovýchodních Čech v Polici nad Metují 2. února 1923. Vstoupil do benediktinského řádu v Praze v Břenově, kde po maturitě složil 14. září 1945 řeholní sliby do rukou převora Anastáze Opaska a přijal řeholní jméno Vojtěch. Byl poslán do Belgie na studia teologie a zde byl před padesáti lety, 29. července 1951 vysvěcen na kněze. Jako misionář odjížděl do Konga – dnešní Zaire. Malárie jeho činnost v Africe přerušila.

Začátkem července 1961 přijíždí do Chicaga, kde byl přijat spolubratry benediktinského opatství sv. Prokopa v Lisle. Jeho kněžská činnost se především zaměřila na práci mezi českými uprchlíky, pro které sloužil nedělní bohoslužby a pomáhal jim, jak jen mohl.

Když kapitula opatství sv. Prokopa v Lisle se rozhodla, že vydávání českých novin „Katolík“ a „Národa“ bude zastaveno a tiskárna zrušena, otec Vít začal vydávat „Hlas národa“. V intencích kardinála Josefa Berana založil středisko „Velehrad“ v blízkosti kostela sv. Anežky v bývalé české Kalifornii v Chicagu, které přesídlilo roku 1984 do Cicera. Jako 75 letý požádal Otec Vít církevní představené, aby byl ve své funkci v české katolické komunitě nahrazen a mohl se vrátit do Břenova. Budova Velehradu i kostel Panny Marie Svatohorské přirostly Otci Vojtěchovi opravdu k srdci. Když viděl nevyřešené problémy, rozhodl se letos v lednu k návratu, aby „dal vše do pořádku“. Zde si ho nebeský Otec náhle k sobě povolal v sobotu 19. května 2001.

23. května v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru se s ním rozloučili jeho přátelé a věřící. Žádušní mši svatou sloužil Otec biskup Esterka.

Všemohoucí Bože, tys povolal kněze Vojtěcha Jaroslava ke své službě a on se z lásky ke Kristu rozhodl žít podle evangelních rad v řádu sv. Benedikta. Uveď ho mezi své vyvolené do svého věčného království. Skrze Krista našeho Pána. Amen.

28. května zemřel pan Václav Seibert (FL). 13. června 2001 by se dožil 89 let, které si tolik přál oslavit. Narodil se v Teplicích a také do Teplic bude poslána urna s jeho ostatky. S panem Václavem Seibertem se rozloučila jeho manželka, která prosí o modlitbu a vzpomínku na zemřelého.

Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočívají v pokoji. Amen

Mše svaté odsloužené v období od 20. května do 17. června 2001

DATUM	ÚMYSL	DÁRCE
20-May-01	Za rodinu Hlavatých a Horákových	paní Hlavatá
21-May-01	Za Josefa Kutíla	Věra, Pavel a Petr
23-May-01	Za zemřelého Václava Jelínka	syn Václav a jeho rodina
26-May-01	Za novomanžele Anna Illner a William Whitehead	
27-May-01	Za zemřelé rodiče Hlinkovy a Češkovy	rodina Hlinkova
28-May-01	Za zemřelou Mary Kuzmiak (zemřela 27. dubna)	Helena Kiesel
30-May-01	Za krajanskou rodinu	
31-May-01	Za zemřelého Václava Seiberta	manželka
01-Jun-01	Za zemřelého Vojtěcha Víta	
03-Jun-01	Za Aloise Vyoralu (Washington DC)	
04-Jun-01	Za krajanskou rodinu	
06-Jun-01	Za živé a zemřelé členy " České Síně Kartín "	Joe Kocáb
07-Jun-01	Za zemřelého Roberta Horáka	Nada Horák
09-Jun-01	Za zemřelé Petra Hanáka sr. a Petra Hanáka jr.	family Kocica, Nikl a Mr. Srol
10-Jun-01	Za Jiřinu Kopřivovou	Milan Sikorjak
13-Jun-01	Za zemřelého Václava Seiberta	manželka
17-Jun-01	Za rodičov Krupkových a Flamíkových	rodina Krupkova

Vzpomínáme

Brzy uplyne dvacet let ode dne, kdy se se svým manželem Robertem Horákem rozloučila paní Nad'a Horáková. Vzpomínají také jeho přátelé. Prosme v modlitbách dobrotivého Boha, aby ho přijal do svého království.

Blahopřejeme

26. květen byl svatebním dnem pro Annu Illner a William Whitehead. V překrásném prostředí kostela sv. Dominika v Oyster Bay zahájili společné putování životem. I když den byl uplakáný, náladu to svatebním hostům neubralo. Bůh ať jim žehná na společné cestě.

Sport

Do jarní soutěže „Big City volleyball League“ jsme se přihlásili s novým jménem. Náš Československý tým hraje pod názvem „Dancing with the ball“. U rozhodčích a soupeřů naše jméno někdy vyvolalo úsměv, ale zatím tancujeme dobře. Jsme na prvním místě a máme jistou účast v playoff. Další informace najdete na www.nysol.com/bcvolley.html. P. Antonín

Blahopřejeme k narozeninám:

V měsíci červenci a srpnu oslaví narozeniny:

Bořivoj Tydlitát 6. července, Štefan Veselý 7. července, Dagmar Zahmanová 10. července, Georgie Chamberlain 14. července, Petr Bunža 18. července, Pavel Weirich 22. července, Růžene Bunžová 23. července, Žaneta Kralevičová 25. července, Jiří Široký 28. července, Kristína Hnízdová 28. července, Heda Krátká 1. srpna, Michelko Krupka Janík 4. srpna, Frank Křenčík jr. 5. srpna, Frank Křenčík sr. 6. srpna, Šárka roz. Králová 8. srpna, Josephine Orgon 9. srpna, Jan Hlinka 10. srpna, Jakub Hnízda 12. srpna, Pavlík Tydlitát 17. srpna, Josef Sedláček 17. srpna, Peter Křenčík 18. srpna.

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

V minulém období přispěli:

Naděžda Horáková, Josef a Gita Hlavinkovi, Anna Vasková, rodina Hlinkova, rodina Křenčíkova

Kralanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Antonín Kocurek PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel/Fax: (516) 625 2682 Email: anthony57@msn.com <http://www.czechia.com/zvon>

ZVON

ST. MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO 54

Mr & Mrs Jiri Hnizda
3185 Teapot Dome Dr
Manchester

MD 21102-1206

